Quelle: http://manuscripta.at/?ID=445
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

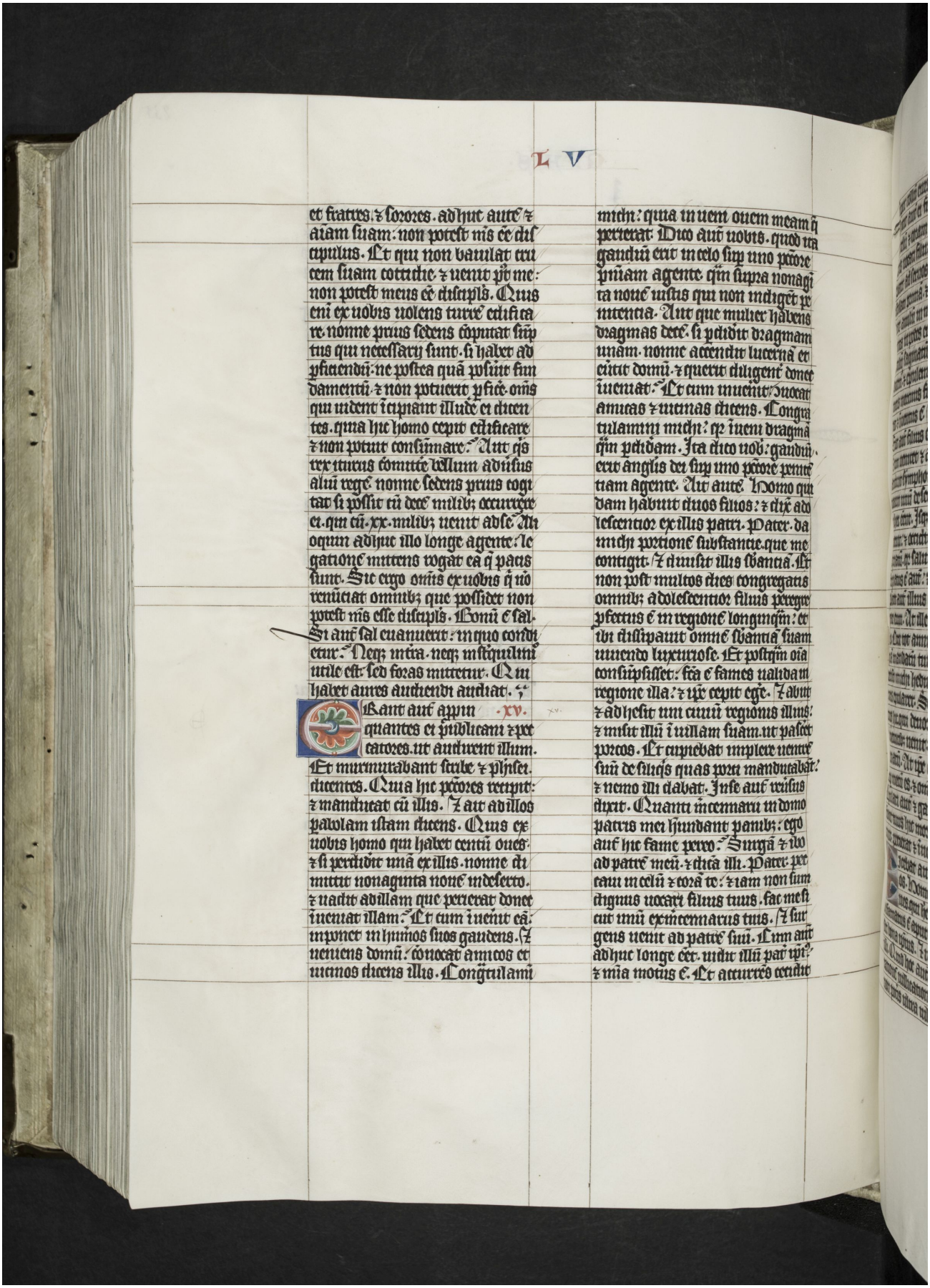

L V

et fratres. ⁊ sorores. adhuc autē ⁊
aiam suam: non potest mis ēe dis
cipulus. Et qui non baiulat cru
cem suam cotidie ⁊ uenit pō me:
non potest meus ēe discipls. Quis
enī ex nobis uolens turre ēdificā
re. nonne prius sedens cōputat sūp
tus qui necessarij sunt. si habet ad
pficiendū: ne postea quā posuerit fun
damentū. ⁊ non potuerit pficere. omēs
qui uident incipiant illudere ei dicen
tes. quia hic homo cepit ēdificare
⁊ non potuit consūmare. Aut qs
rex iturus cōmittere bellum aduersus
alū regē. nonne sedens prius cogi
tat si possit cū decē milib; occurrere
ei. qui cū. xx. milib; uenit adse. Al
oquin adhuc illo longe agente: le
gationē mittens rogat ea q̄ pacis
sunt. Sic ergo omis ex uobis q̄ nō
renūciat omnib; que possidet non
potest mis esse discipls. Bonū ē sal.
Si autē sal euanuerit: in quo condi
etur. Neq; in terā. neq; in stercoriū
utile est: sed foras mittetur. Qui
habet aures audiendi audiat.

Erant autē appin quantes et publicani ⁊ pec
catores. ut audirent illum. xv.
Et murmurabant scribe ⁊ phisei.
dicentes. Quia hic pēcores recipit:
⁊ manducat cū illis. Ait autē ad illos
parabolam istam dicens. Quis ex
uobis homo qui habet centū oues
⁊ si perdidit unā ex illis. nonne di
mittit nonaginta nouē in deserto.
⁊ uadit ad illam que perierat donec
inueniat illam. Et cum inuenit eā:
imponet in humros suos gaudens. Et
ueniens domū: cōuocat amicos et
uicinos dicens illis. Congratulami
mihi: quia inuenī ouem meam q̄
perierat. Dico autē uobis. quod ita
gaudiū erit in celo sup uno pēcore
pniam agente q̄m supra nonagi
ta nouē iustis qui non indiget pe
nitentia. Aut que mulier habens
dragmas decē. si perdidit dragmam
unam. nonne accendit lucernā et
euerrit domū. ⁊ querit diligenter donec
inueniat. Et cum inuenerit: uocat
amicas ⁊ uicinas dicens. Congra
tulamini mihi: qē inueni dragmā
q̄m perdidam. Ita dico uob: gaudiū
erit angelis dei sup uno pēcore pniē
tiam agente. Ait autē. Homo qui
dam habuit duos filios: ⁊ dixit ad
lescentior ex illis patri. Pater. da
mihi portionē substancie. que me
contingit. Et diuisit illis substanciā. Et
non post multos dies congregatis
omnib; adolescentior filius peregre
profectus ē in regionē longinquā: et
ibi dissipauit omnē substanciā suam
uiuendo luxuriose. Et postq̄m oia
consumpsisset: facta ē fames ualida in
regione illa: ⁊ ipe cepit egē. Et abiit
⁊ adhesit uni ciuī regionis illius:
⁊ misit illū in uillam suam. ut pasceret
porcos. Et cupiebat implere uentrē
suū de siliquis quas porci manducabāt:
⁊ nemo illi dabat. Insē autē reuersus
dixit. Quanti mercenarii in domo
patris mei habundant panib; ego
autē hic fame pereo. Surgā ⁊ ibo
ad patrē meū. ⁊ dicā illi. Pater. pec
cauī in celū ⁊ coram te: ⁊ iam non sum
dignus uocari filius tuus. fac me sic
ut unū ex mercenarius tuis. Et sur
gens uenit ad patrē suū. Cum autē
adhuc longe esset: uidit illū pater ipi:
⁊ mia motus ē. Et accurrēs cecidit